

ה"ט 44116/02/21 - פלונית נגד פלוני

בית משפט לענייני משפחה בקריית גת

ה"ט 44116-02-21 פלונית נ' פלוני

בפני כבוד השופט אריאל ממון
מבקשת פלונית
ע"י עוה"ד רותם גליקסברג

נגד

משיב פלוני
ע"י עוה"ד סיון כהן

פסק דין

1. לפני בקשה לפי החוק למניעת אלימות במשפחה, תשנ"א-1991 (להלן: "**החוק**").
2. הצדדים בני זוג נשואים ולהם שני ילדים קטינים, כבני 5 ו-6.
3. בין הצדדים מתנהלים הליכים נוספים הקשורים לפירודם, הן בפני מותב זה (תביעה רכושית, מזונות קטינים והסדרי שהות) והן בפני ביה"ד הרבני (לגירושין, כמשתמע מדברי הצדדים במהלך הדיון), כאשר ברקע להם, טענת המשיב לבגידה לכאורית של המבקשת וזאת לאחר שהליך יישוב סכסוך שנפתח לבקשת המבקשת, לא צלח.
4. ביום 21.2.2021 הגישה המבקשת בקשה לצו הגנה נגד המשיב ולאחר שקראתי את טענות המבקשת, שמעתי אותה בדיון שהתקיים באותו מועד והתרשמתי התרשמות ראשונה, סברתי כי לכאורה יש מקום ליתן צו הגנה במעמד צד אחד, עד לקיום דיון במעמד הצדדים.
5. ביום 24.2.2021 התקיים דיון במעמד הצדדים, במסגרתו הצעתי לצדדים להפריד מגוריהם, מבלי להודות בטענות הצד שכנגד וזאת לנוכח המתח הרב השורר ביניהם (באופן ששני הצדדים אישרו) והעובדה כי אין מחלוקת כי התנהלות הצדדים, אגב ניהול הסכסוך, נעשה גם לעיני ילדיהם ופוגע בראש ובראשונה בטובתם.
6. כך גם ובשים לב לכך כי באותו מועד (ולמעשה אף בעת כתיבת שורות אלה) חל צו הרחקה שניתן ע"י משטרת ישראל, מצאתי ליתן לצדדים שהות נוספת על מנת שיבחנו הצעה זו וקבעתי דיון נוסף ליום 3.3.2021.

עמוד 1

לשמיעת ראיות, ככל שלא יעלה בידי הצדדים להגיע להבנות, שייתרו את הצורך בהכרעה שיפוטית.

7. כך ועל מנת לשמר את הקשר שבין המשיב לילדיו בתקופת הצו, מצאתי לקבוע הסדרי שהות לתקופת הצו וזאת בהתאם לסמכותי הקבועה בסעי' 2(ח) לחוק.

8. בפתח הדיון היום ולאחר שהודעתי לצדדים כי שמעתי את ההקלטות שצרפו לתצהיריהם וכי ניכר מהם, ביתר שאת, כי ילדיהם (אשר אחת מהן נשמעת בהקלטה כ"מבוגר האחראי" שמנסה לפשר בין הוריה הניצים) נפגעים פגיעה אנושה מעוצמת הסכסוך המתנהל בין כותלי הבית, לעיניהם, הצעתי לצדדים, שוב, לשקול את הצורך בהכרעה שיפוטית, אולם שעה שהצדדים שבפני לא הצליחו להתעלות מעל לשיקולים אחרים ולא הצליחו להגיע להסכמה ביחס לאופן הפרדת המגורים, כאשר נהיר לשני הצדדים כי המשך המגורים בצוותא, עלול לדרדר את הסכסוך למקומות נידחים, נאלצתי לשמוע ראיות והצדדים ועדיהם נחקרו על תצהיריהם.

טענות המבקשת:

9. לטענת המבקשת, המשיב עזב את הבית בסמוך להגשת הבקשה ליישוב סכסוך, אולם חזר אליו רק לאחרונה עת קיבל לידיו את תביעת המזונות שהגישה ומתוך רצון להימנע מפסיקת מזונות זמניים.

10. האירוע הנטען שבגיני הגישה המבקשת תלונה למשטרת ישראל התרחש ביום 20.2.2021, עת שב המשיב מטויל עם הקטינים. במהלכו, הוא הקניט את המבקשת, פיזר שקית צ'יפס על המיטה עליה שכבה ולמדה, תוך כדי שהוא מביים אירוע שבו המבקשת לכאורה צובטת אותו. בשיאו של אותו אירוע, שבר המשיב את דלת הכניסה לחדר השינה, לאחר שהמבקשת נעלה אות הדלת, בעת שהמשיב יצא מהחדר לזמן מה וזאת, לטענתה, על מנת למנוע החמרה של הריב.

11. המבקשת אף הוסיפה כי המבקש צעק, קילל והשתמש בתנועות גוף אלימות כלפיה, הן בעת שהותם בבית והן בתחנת המשטרה וציינה בבקשתה ובעדותה כי היא חוששת מאלימות חוזרת ומבקשת ליתן צו הגנה נגד המשיב.

12. בעקבות כך, הגישו הצדדים תלונות הדדיות זה כנגד זה וניתן נגד שניהם צו הדדי ע"י משטרת ישראל.

13. המבקשת צרפה לבקשתה תצהיר תמיכה, בו פרטה את טענותיה וכן תצהיר מטעם אחותה, שנכחה באירוע ואף התייצבה לדיון היום ונחקרה על תצהירה.

טענות המשיב:

14. בתצהיר שהגיש המשיב בפתח הדין מיום 24.2.2021 הוא טען כי לא היה מקום מלכתחילה להוציא נגדו צו הגנה. הוסיף כי המבקשת חיכתה לרגע המתאים על מנת להרחיקו מביתו, על לא עוול בכפיו ולא בכדי הסתובב כל העת עם מכשיר הקלטה- על מנת שיוכל להוכיח את חפותו.

15. המשיב הציג באופן אחר את האירוע מיום 20.2.2021 וטען כי המבקשת היא זו שהקניטה אותו בעת שרצה לנוח בחדר השינה המשותף, כפי שהוא נוהג לעשות בכל שבת. המשיב אף הכחיש כי פיזר את שקית הצ'יפס.

16. עוד הוסיף, כי לאחר שסירב לעזוב את חדר השינה, המבקשת צבטה אותו בחוזקה ואף הגיש על כך תלונה למשטרה, תוך הצגת סימני הצביטה למשטרה. לדברי המשיב המבקשת גם בעטה בו בחוזקה באותו אירוע ממש.

17. בעניין הדלת, טען המשיב כי מאחר וחש בושה מאחיותיה של המבקשת, שנכחו בבית בעת שהוא היה לבוש רק בתחתוניו, הוא דחף את הדלת על מנת שיוכל להיכנס לחדר להתלבש וכתוצאה מכך 'התנתק' המנעול מהדלת.

18. עוד הוסיף המשיב כי המבקשת איימה עליו בעבר שתגיש נגדו תלונה ורק חיכתה לרגע המתאים לעשות כן.

19. לנוכח כל זאת, ביקש המשיב לבטל את הצו שניתן נגדו.

דין והכרעה

20. בהתאם להוראות החוק, בית המשפט צריך להשתכנע כי ישנו בסיס סביר להניח כי המשיב מהווה סכנה גופנית ממשית לבן המשפחה וכלשון סעיף 3 לחוק:מיום 30.11.2000

תיקון מס' 5

ס"ח תשס"א מס' 1759 מיום 30.11.2000 עמ' 25 (ה"ח 2870)

הוספת סעיף 12

"... רשאי בית המשפט לתת צו הגנה מפני אדם אם ראה כי נתקיים אחד מאלה:

(1) בסמוך לפני הגשת הבקשה נהג באלימות בבן משפחתו, ביצע בו עבירת מין או כלא אותו שלא כדין;

(2) התנהגותו נותנת בסיס סביר להניח כי הוא מהווה סכנה גופנית ממשית לבן משפחתו או שהוא עלול לבצע בו עבירת מין;

(3) התעלל בבן משפחתו התעללות נפשית מתמשכת, או התנהג באופן שאינו מאפשר לבן משפחתו ניהול סביר ותקין של חייו;..."

עמוד 3

21. מעבר לעילות המפורטות בחוק למניעת אלימות במשפחה, העילות המפורטות בחוק למניעת הטרדה מאיימת, תשס"ב-2001, מרחיבות את סמכויותיו של בית המשפט, כפי לשון סעיף 2 לחוק זה:

"(א) הטרדה מאיימת היא הטרדתו של אדם בידי אחר בכל דרך שהיא או נקיטת איומים כלפיו, בנסיבות הנותנות בסיס סביר להניח כי המטריד או המאיים עלול לשוב ולפגוע בשלוות חייו, בפרטיותו או בחירותו של האדם או כי הוא עלול לפגוע בגופו.

(ב) בלי לגרוע מהוראות סעיף קטן (א), הטרדה מאיימת כלפי אדם יכול שתהא, בין השאר, באחד מאלה:

(1) בבילוש, במארב או בהתחקות אחר תנועותיו או מעשיו, או בפגיעה בפרטיותו בכל דרך אחרת;

(2) בנקיטת איומים בפגיעה בו או במאיים עצמו;

(3) ביצירת קשר עמו בעל פה, בכתב או בכל אמצעי אחר;

(4) בפגיעה ברכושו, בשמו הטוב, או בחופש התנועה שלו;

(5) בעיסוק בשמירה בבית משותף בניגוד להוראות לפי חוק הגבלת שירותי שמירה בבתים משותפים, התשס"ט-2008.

(ג) לענין חוק זה אחת היא אם המעשים המפורטים בסעיפים קטנים (א) או (ב) נעשו כלפי האדם או כלפי אדם אחר הקרוב לו, בין במפורש ובין במשתמע, בין במישרין ובין בעקיפין."

22. עוד יש להוסיף כי בכל הנוגע למתן צו הגנה ניתן לבית המשפט שיקול דעת ככל שהדבר נוגע לטובת הקטינים. יפים לענייננו דברי כב' הש' ג'יסי בפסק דינו שניתן ברמ"ש 37077-01-14 פלוני נ' פלונית, ניתן ביום 19.02.14 (פורסם במאגרים).

23. המבקשת צירפה לבקשתה תמונה של הדלת השבורה (שנשברה לפי דברי המשיב עצמו על ידו בעת שניסה להיכנס לחדר), כאשר המשיב הודה בחקירתו כי לא דפק על הדלת לפני שניסה לפרוץ אותה ולא ביקש מהמבקשת לפתוח אותה (רא' עמ' 11, שו' 11-14 לפרוטוקול מיום 3.3.2021).

24. לתצהיר תשובה מיום 1.3.2021 שהוגש מטעמה, צירפה המבקשת צילומי מסך של מסרונים שהוחלפו בין הצדדים מהם ניתן ללמוד על המתח השורר בין הצדדים ועל חלקו של המשיב במתח זה. באחד מהם, נקט המשיב כלפי המבקשת באיומים מרומזים בסגנון "היה לך אומץ לנהל רומן... אני כל יום יעלה מדרגה עד שתצאי מאיזון. את לא יכולה עלי. אני ימוטט אותך בהכל... השילוב של בגידה, משך הזמן שלה, המאהב האפס הזה, לא יעברו בשקט. אני ימוטט אותך מהכל אבל לעולם לא אפגע בך פיזית".

25. גם בתמלול שהוגש לבית המשפט על ידי הצדדים וההקלטות שהגישו הצדדים, המתעדות את האירוע שבגינו הוגשה הבקשה, נשמעו אמירות אודות הרומן הנטען, כאשר המשיב נשמע שב ואומר "כולם יבינו איזה

מזדיינת את (עמ' 10, שו' 3 וכן בש' 5 לתמלול שצורף לתצהיר המשיב) וניכר כי התנהלות המשיב אגב טענות אלה, אמוציונאלית מאוד.

26. עוד למדנו בדיון היום כי המשיב נוהג להסריט את המבקשת תוך כדי ויכוח ביניהם כפי שעשה ביום 11.2.2021 (סרטון שביקשה ב"כ המשיב להציג בדיון) ואף למדנו מעדותה של המבקשת, שלא נסתרה, כי המשיב הניח ברכבה מכשיר האזנה, הקליט אותה בניגוד לידיעתה, לקח לה בעל כורחה את מכשיר הטלפון לצורך שחזור הודעות שהיו מצויות בו ועוד.

27. המשיב אישר בחקירתו כי הוא מכנה, מעת לעת, את המבקשת בכינוי גנאי דוגמת "זונה" ו"שרמוטה" אך לכשנשאל על כך, לא ראה בכך כל פסול.

28. לא נעלמה מעיני התחמקותו של המשיב מלענות על השאלה מדוע הוא בחר לשוב ולהתגורר בבית, לאחר, שגם לדבריו, עזב אותו לתקופה מסוימת בעת שיש לו נכס נוסף, הרשום על שם אביו. גם אם אכן כפי טענת המשיב אין לו זכויות בנכס אחר, הרי שגם לדבריו, עזב את הבית המשותף וגר מיוזמתו בבית הוריו. בסוגיה זו התרשמתי כי גרסתה של המבקשת ביחס למועד עזיבתו של המשיב את הבית והשיבה אליו בסמיכות להגשת התובענה למזונות, לא נסתרה ואף קיבלה חיזוק מהודעות טקסט שצירפה לתצהיר התשובה שהוגש מטעמה ביום 1.3.2021.

29. טענת המשיב בסיכומיו כי המבקשת אינה חשה מאוימת וכי בקשתה הינה טקטית בלבד, אינה מתיישבת עם הראיות שהוצגו ולפיהן המשיב נקט, לכל הפחות באלימות כלפי חפצים בבית (שבירת הדלת), לעיני ילדי הצדדים, שהיו חשופים לכך ואחת מהן אף ביקשה מאביה לחדול מהתנהגותו. גם תשובתו של המשיב ביחס להערת בית הדין הרבני בפרוטוקול הדיון, לפיה גם באותה עת הוא התנהג כלפי המבקשת באופן מאיים, לא שכנעה אותי כי לא היה בהתנהגותו כדי לאיים על המבקשת. ההפך הוא הנכון.

30. כל שיש לבית המשפט לומר על כך הוא כי אדם אשר שובר חפצים בזעמו, קצרה דרכו לנקוט אף באלימות פיזית, ממנה חוששת המבקשת והיא שהביאה אותה, כפי הנראה להגשת הבקשה למתן צו הגנה.

31. על מתן צו למניעת הטרדה מאיימת לאור טובת הקטינים קבע כב' הש' סארי ג'יוסי ברמש (חי') 37077-01-14 פלוני נ' פלונית ניתן ביום 19.02.14 [פורסם במאגרים המשפטיים] כדלקמן:

"גם אם נגרוס אחרת, והתנהגותו של המבקש לא עלתה כדי הטרדה או אלימות המקימה עילה למתן צו הרחקה, הרי שבחינה של החלטת בית משפט בראי של טובת הקטינים, חייבה הרחקתו של המבקש מן הדירה. בית משפט קמא היה מוסמך להיזקק לעילות אחרות, שלא על פי חוק למניעת אלימות במשפחה או מניעת הטרדה מאיימת, בין אם על פי חוק הכשרות המשפטית והאפוטרופסות המסמך את בית המשפט על פי סעיף 68 לנקוט אמצעים זמניים או קבועים הנראים לו לשמירת ענייניו של קטין, של פסול דין ושל חסוי, לא רק על דרך מינוי אפוטרופוס זמני אלא גם בכל דרך אחרת, ובין אם, על פי אמנת זכויות הילד, המהווה חלק מהמשפט הישראלי משאפשר ביום 4.8.1991 ונכנסה לתוקף ביום 2.9.1991, ובין אם על פי מבחן "טובת הילד". יישומם של אלה על המקרה דנן, היתה מחייבת הרחקת המבקש דווקא מהדירה, הן משום שבשלב זה, ובעת משבר קשה דוגמת זה שפקד את חיי בני הזוג - הצדדים, הם נחשפים לצדדיו המכוערים של הסכסוך כשהורים אינם מצליחים לנהוג בכבוד ובאיפוק אחד כלפי השני, והבית המשמש למגורי המשפחה

והילדים הופך לזירת התגוששות, ולכך תהיינה בהכרח השלכות מזיקות על הקטינים. בעניין זה לא ראיתי להכביר מילים והדברים ידועים, כאשר די בתיאורי האלימות המילולית, שלא נסתר, כדי ללמדנו כי לקטינים נגרם נזק רב ויש למנוע כל נזק נוסף שעלול להיגרם להם בעטיו של אותו סכסוך בין ההורים."

32. דומה כי אין להכביר במילים לנוכח הנזק הנגרם לילדי הצדדים החשופים להתנהלות הוריהם, כאשר מעיון במה שבפניי ולאחר ששמעתי את הצדדים, שנחקרו על תצהיריהם ולאחר ששמעתי את ההקלטות של האירוע, שהוגשו על ידי הצדדים, אני סבור כי יש בטענותיה של המבקשת ממש וכי קמה עילה למתן צו הגנה, על פי סעיף 3(3) לחוק למניעת אלימות במשפחה וסעיף 2(ב) לחוק למניעת הטרדה מאיימת.

33. לאור האמור לעיל, אני מורה על הארכת תוקף צו ההגנה לתקופה של 3 חודשים ואוסר על המשיב כמפורט להלן:

- א. להיכנס לבית הצדדים בו מתגוררת המבקשת;
- ב. להימצא בתחום של 100 מטר מבית המבקשת וממנה;
- ג. להטריד את המבקשת בכל דרך ובכל מקום;
- ד. לבצע הטרדה מאיימת כמשמעותה בחוק איסור הטרדה מאיימת, התשס"ב-2001.
- ה. עד למתן החלטה אחרת, שתינתן בתיק הקשור, זמני השהות בין האב לבין הקטינים יתקיימו כפי החלטתי מיום 24.2.2021.

34. בשים לב לעולה מעדויות הצדדים, למסקנותי האמורות ולצורך בניהול הליך זה, אגב הוראות תקנות סדר הדין האזרחי התשפ"א-2020, אני מחייב את המשיב בהוצאות המבקשת בסך של 2,000 ₪, שישולמו למבקשת בתוך 30 ימים, שאם לא כן יישא התשלום הפרשי הצמדה וריבית ממועד מתן ההחלטה ועד למועד התשלום בפועל.

פסק הדין מותר בפרסום, בהשמטת פרטים מזהים.

המזכירות תשלח את ההחלטה לב"כ הצדדים ותסגור תיק ה"ט זה.

ניתן היום, י"ט אדר תשפ"א, 03 מרץ 2021, בהעדר הצדדים.